

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 stycznia 2019 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództwa A. K. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę, odszkodowanie za wydanie niewłaściwego świadectwa pracy, wynagrodzenie chorobowe, zasiłek opiekuńczy, wynagrodzenie za pracę, ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, wydanie druku RP – 7

I. zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz A. K.

1. kwotę 5.107,20 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 4 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę,

2. kwotę 4.835,70 euro tytułem wyrównania wynagrodzenia za pracę za 2014 rok wraz z ustawowymi odsetkami od następujących kwot:

a. 291,60 euro od dnia 11 lutego 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

b. 376,65 euro od dnia 11 marca 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

c. 109,35 euro od dnia 11 kwietnia 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

d. 24,30 euro od dnia 11 maja 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

e. 388,80 euro od dnia 11 czerwca 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

f. 1.652,40 euro od dnia 11 lipca 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

g. 48,60 euro od dnia 11 sierpnia 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

h. 279,45 euro od dnia 11 września 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

i. 291,60 euro od dnia 11 października 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

j. 1.749,60 euro od dnia 11 listopada 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

k. 255,15 euro od dnia 11 grudnia 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

1. kwotę 181,59 euro tytułem wynagrodzenia za czas choroby w okresie od 22 do 26 lutego 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

3. kwotę 10.270,15 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w latach 2014-2016 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 27 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

4. kwotę 3.535,54 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

W punkcie II stwierdził czasową niedopuszczalność drogi sądowej w zakresie roszczenia o zasilek opiekuńczy i przekazuje to roszczenie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.. W punkcie III oddalił powództwo w pozostałym zakresie;

W punkcie IV przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi na rzecz r.pr. M. K. (1) kwotę 1.498,26 zł tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu; Ponadto nakazał pobrać od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na rzecz Skarbu Państwa kwotę 8.151,65 zł tytułem kosztów sądowych. W ostatnim punkcie wyroku nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie kwoty 1.702,40 euro.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł pozwany reprezentowany przez radcę prawnego w części tj. w tj. w zakresie pkt I wyroku oraz odpowiednio w zakresie kosztów postępowania w zakresie pkt IV, V, VI zaskarżonego wyroku. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- - art. 233 § 1 k.p.c.

a) przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny - w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego, to jest zeznań świadka M. K. oraz pozwanego, z których wynika, że umowa o pracę na czas określony została rozwiązana za porozumieniem stron podczas rozmowy telefonicznej, co skutkowało błędnym ustaleniem, iż umowa została wypowiedziana jednostronnie przez Pozwanego, wskutek złożenia oświadczenia poprzez doręczenie świadectwa pracy,

b) przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny - w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego, w szczególności poprzez bezpodstawne odmówienie mocy dowodowej dokumentom w postaci list obecności przedstawionych przez Pozwanego oraz odmowy wiarygodności zeznaniom świadków M. K., L. N., P. S. i D. M. co doprowadziło do uznania, i dokonanie w sten sposób ustaleń, iż pracownicy Pozwanej, w tym powód wykonywali pracę w godzinach 7-16,

c) przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonania jego oceny z pominięciem istotnej części tego materiału, to jest list płac oraz oświadczenia Powoda, z których wynika, iż zarówno wynagrodzenie za pracę jak i świadczenia urlopowe zostały Pozwanemu wypłacone w całości.

o d) w związku z art. 278 k.p.c. poprzez dokonanie ustaleń faktycznych nieprawidłową na podstawie opinii biegłego, skutkujących ustaleniem, iż Powodowi przysługuje ekwiwalent za urlop w wysokości 10.270,15 złotych.

2. Niezależnie od powyższego podniósł zarzut naruszenia § 4 ust. 4 oraz § 15 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 4 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2015 poz. 1805) poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie za podstawę rozstrzygnięcia o wysokości kosztów zastępstwa procesowego wartości przedmiotu sporu po modyfikacji powództwa oraz oparcia rozstrzygnięcia na przepisach rozporządzenia z dnia 3 października 2016 roku.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części uwzględniającej powództwo poprzez oddalenie powództwa w całości, o zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanej zwrotu kosztów postępowania

w postępowaniu apelacyjnym, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego, według norm przepisanych. Nadto wniósł o zwolnienie pozwanego od kosztów sądowych w całości.

Pełnomocnik strony powodowej wniósł o oddalenie apelacji pozwanego w całości, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów apelacyjnego, przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym. Oświadczył, że koszty pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu nie zostały zapłacone w całości ani w części.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 5 czerwca 2019 r. strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników zdecydowały się na zawarcie ugody, na podstawie której:

1. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. reprezentowana przez radcę prawnego P. J. zobowiązała się zapłacić na rzecz A. K. reprezentowanego przez radcę prawnego M. K. (1) kwotę 25000 złotych tytułem odszkodowania w trzech ratach: pierwsza rata w wysokości 10000 złotych płatna do dnia 19 czerwca 2019 roku, druga rata w wysokości 10000 złotych płatna do dnia 20 lipca 2019 roku, trzecia rata w wysokości 5000 złotych płatna do dnia 20 sierpnia 2019 roku –wszystkie raty z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowy płatności którejkolwiek z rat;
2. Strony reprezentowane przez pełnomocników zgodnie oświadczają, że powyższa ugoda zamyka spór jaki powstał między nimi na tle łączącego je stosunku pracy, a rozstrzygany przez Sąd i wyczerpuje roszczenia dochodzone w sprawie: X P 126/16 oraz VIII Pa 64/19.

Pełnomocnik powoda wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, pełnomocnik pozwanego wniósł o zniesienie kosztów i nie obciążanie strony pozwanej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uznał zawarcie powyższej ugody za dopuszczalne. Nie jest ona bowiem sprzeczna z prawem, zasadami współzycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa, ani też nie narusza słusznego interesu pracownika (art. 223 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c.).

Należy podkreślić, iż ugoda została podpisana przez strony reprezentowane profesjonalnych pełnomocników. Sąd Okręgowy uznał, że zawarta ugoda nie jest sprzeczna z prawem, zasadami współzycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa oraz nie narusza słusznym interesów pozwanego, jako pracownika. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, iż istota ugody polega na czynieniu sobie przez przeciwników sporu wzajemnych ustępstw. A zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, zawarcie ugody polegającej na zobowiązaniu się przez pozwanego do zapłacenia kwoty 25000 złotych w dniu 5 czerwca 2019 r., w żaden sposób nie godzi w interesy pracownika. Ponadto pozwany, korzystając z zawodowej reprezentacji procesowej, wyraził zgodę na powyższe warunki, a strony oświadczyły, że ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia objęte przedmiotowym pozwem. Tym samym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zawarcie wskazanej ugody było uprawnione.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 386 § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Na podstawie zaś art. 104 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania, gdyż ugoda nie zawierała ustaleń stron co do odmiennego sposobu rozliczenia poniesionych kosztów procesu.

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 785) Sąd koszty sądowe przejął na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi.

Sąd przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi na rzecz pełnomocnika z urzędu radcy prawnego M. K. (1) kwotę 2361 zł na podstawie §15 ust. 1 pkt 2 w zw. z §8 pkt 4 w zw. z §4 ust. 3, §15 ust. 1 pkt 3 w zw. §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1805) tytułem pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu przez Sądem I instancji.

Sąd przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika powoda ustanowionego z urzędu kwotę 1955 zł na podstawie §16 ust. 1 pkt 1 w zw. §15 ust. 1 pkt 2 w zw. z §8 pkt 6 w zw. z §4 ust. 3, §15 ust. 1 pkt 3 w zw. §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2019 r., poz. 68) tytułem pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu przez Sądem II instancji.

Przewodniczący: Sędziowie:

K.K.-W.